

get været rejst Tvivl om, hvorvidt det bør tillades, at Foreningerne ordne sig i *Aktieselskabs* Form. Benyttelse af denne Form giver nemlig Lejlighed for Spekulanter til at nyde godt af Statslaanefondens billige Penge, eftersom det ikke lader sig kontrolere, hvem der er Ejer af Aktierne, i alt Fald medmindre det paabydes, at disse altid skulle lyde paa Navn. Og selv om en vis Kontrol under den sidstnævnte Forudsætning er mulig, nære flere Medlemmer Betænkelse ved Benyttelsen af denne Form, der saa godt som udelukker alt personligt Ansvar. Man har dog ment ikke at burde stille Ændringsforslag herom. Men paa den anden Side maa det med Nødvendighed fordres, at der paalægges Foreningerne, hvad enten de benytte Aktieselskabs Form eller ikke, den Pligt at gøre deres Vedtægter let tilgængelige og Adgangen til at erfare, hvem der er berettiget til at forpligte dem, let. Foreningerne ville nemlig i flere Aar være nødsagede til at indlade sig i mangfoldige Kontraktforhold med Trediemand, indtil Lodderne ere solgte. Der skal og maa blive meget at købe og sælge, mange Kontrakter at oprette osv., og det er da nødvendigt, at der er en sikker Adgang for Medkontrahenterne til, for mulige Tvistemaals Skyld, at vide, hvem der lovlig kan forpligte Selskabet, hvem der eventuelt skal sagsøges m. m. Finder Anmeldelsespligt ikke Sted, viser Erfaringen, at der let opstaar Tab for Trediemand.

Ændringerne Nr. 8 og 9 ere redaktionelle.

Nr. 10 er nærmest redaktionel. Udvalget finder det ikke nødvendigt at angive Maaden, hvorpaa Foreningernes Kapital kan skaffes til Veje.

ad Ændring Nr. 12. Det vil i mange Tilfælde være umuligt at faa den Ejendom, man ønsker at erhverve, „paa Haanden“, navnlig naar Ejendommen skal sælges ved Tvangsauktion. Men selvfølgelig skal Foreningen med sin Ansøgning indsende saa fuldstændige Oplysninger som muligt om Ejendommen. Ogsaa i en anden Henseende er Paragraffens Affattelse mindre heldig,

nemlig naar det hedder, at Laanet ikke maa overstige Halvdelen af, hvad Købesummen udgør over 1ste Prioritet; thi det hænder ikke sjældent, at 1ste Prioritets-haver maa overtage Ejendommen som udækket Panthaver og ønsker at sælge den til en solid Køber mod en ringe Udbetaling, som altsaa ikke bliver et Beløb „udover 1ste Prioritet“, men en Del af denne. Endvidere mangler der Bestemmelse om, at der ogsaa skal gives Pant i Besætning og Inventarium, Avl og Afgrøde. Endelig ses det ikke, hvad der menes med en Kreditforeningerne „lignende Laaneinstitution“.

Flertallet anser det for heldigst, at Spørgsmaalet om Laanets Størrelse afgøres under Hensyn til den Kapital, Foreningen raader over, og foreslaar derfor, at „Laanets Størrelse ikke maa overstige den Kapital, Foreningen godtgør at have kontant til sin Raadighed.“

ad Ændring Nr. 14. Der har indenfor Udvalget været Tvivl, om Statens Laan ere opsigelige eller uopsigelige. Da Finansministeren synes at slutte sig til den Opfattelse, at Laanene ere opsigelige, ønsker Udvalget fastslaet, at de i alt Fald indenfor en vis Aarrække ikke kunne opsiges.

ad Ændring Nr. 15. Det er ikke, naar Ejendommen „udstykket“, at Afdrag bør fordres, men først naar den fra Ejendommen udstykkede Parcel sælges. Det behøver ikke at siges, at der ikke gives Laan i Henhold til denne Lov i fraskilte Parceller, hvori der kan faas Laan ifølge Loven om Tilvejebringelse af Jordlodder for Landarbejdere af 22. April 1904, thi da denne sidste Lov er gunstigere for de laansøgende end det foreliggende Lovforslag, vil man sikkert altid foretrække hin, naar det er muligt.

Ændring Nr. 17 er redaktionel.

Ændring Nr. 18 gaar ud paa, at de indgaaede Afdrag kunne paa ny anvendes uden at medregnes i det Beløb, Statskassen er bemyndiget til at tilskyde.

Ændring Nr. 19 er redaktionel.

ad Ændring Nr. 20. Tanken er den, at Foreningen ikke skal kunne uddrage nogen